PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Bland skandinaver i Entwistle och Magnolia, Alta.

En pioniär berättar om sina mödosamma färder genom ödemarken. — Första järnvägståget når Magnolia.

FÖR S. C. T. AV Y. M. WILHELMSON.

Efter slutad verksamhet vid Junkins styrde jag kosan vidare mot öster. Strax före ankomsten till stationen Entwistle, 11 mil öster om Junkins, passerar Canadian National-järnvägen över Pembina river, en flod, som är 210 mil lång och är den sydligaste av prärieprovinsernas vattendrag, som når ut till den arktiska oceanen. Dess kurs är nordöstlig. På vägen mot havet förenar Pembina sitt vatten med Athabaska river.

Den ståtliga järnvägsbron invid Entwistle är den högsta i hela C. N. R:s järnvägssystem med en längd av 900 fot och en höjd över flodbädden av 213 fot. De bekanta gruvorna, varest det så kalade "Pembina-kolet" erhålles, märkes i närheten. Innevarande sommar har brytningsarbetet tidvis legat nere, men återupptagandet av driften väntades vid mitt besök i Entmissle. Gruvans kapacitet är i genomsnitt 800 ton per dag. Invid Entwistle's station, belägen på 65 mils avstånd från Edmonton, finnas endast ett fåtal byggnader, under det att själva samhället är förlagt ett par mil längre åt väster. Municipalsamhället daterar sig tillbaka till 1907, och två år senare drogs järnvägen förbi platsen från Edmonton. Invånareantalet är cirka 500.

Skandinaverna i Entwistle äro ej många, men jag träffade en del.

A. Seppola var född i Skjaervoy, norr om Tromsö. Till yrket blev han smed, därmed trädande i faderns fotspår, ty även denne hade dylik verksamhet. 1902 kom Mr. S. till U. S. A. och reste kort därefter till Alaska på guldgrävning, men resultatet torde hava blivit skäligen minimalt, ty Mr. S. sade mig, att "miljonerna stannade alla däruppe". — Om där nu funnos några miljoner! —

1910 kom Mr. Seppola till Canada och direkt till Entwistle, där han arbetade som smed. Numera har han smidesinrättning i Entwistle, vilken rörelse går till belåtenhet. Mr. Seppola är därjämte skicklig i att förfärdiga skidor samt tänker eventuellt senare att helt sluta upp med smedsysslan och starta fabrik för tillverkning av skidor. I Entwistle finnes för närvarande intet skidhopp, men så småningom tänker man uppmontera ett dylikt. Såväl i Norge, Alaska som i Canada har Mr. S. varit en ivrig skidåkare. Han har tvenne gånger varit på visit i sitt gamla hemland; senaste besöket varade hela två år. Mr. S. har fortfarande en bror bosatt i Alaska.

* * *

H. Hansen härstammar från Eker 3 norska mil från Drammen och samma väglängd från Kongsberg. 1907 emigrerade han till Canada samt började järnvägsarbete på C. N. R. i Ontario. Året därpå inträffade han i Entwistle, varest han tog "homestead" söder om samhället. Stundom vistades han de första åren i British Columbia på skilda arbeten. Har äveneledes haft anställning vid den närbelägna kolgruvan. Mrs. H. är från Ribe i Danmark.

* * *

O. Thompson föddes i Tromsö, där hans far hade skeppsfournerigsaffär, särskilt tillhandahållande fiskredskap. 1909 lämnade Mr. T. Norge och reste till New York, därifrån tvärs över hela den amerikanska kontinenten till Seattle samt vidare mot norr till Nome, Alaska. Här stanade han endast en sommar, varefter han återvände till Seattle. På våren 1910 återfinnes Mr. T. i Edmonton. Senare anslöt han sig till en expedition, som hade till ändamål att uppdaga kolfyndigheter och lyckades under denna tid göra flera värdefulla upptäckter. En svårighet var dock förhanden, nämligen den, att inga fullständiga kartor då funnos över landet väster om Edmonton. Efter några års vistelse på ett upptaget "homestead" 8 mil söder om Entwistle, öppnade Mr. T. 1917 handelsrörelse i municipalsamhället samt har bedrivit denna alltsedan dess. Såsom affärsman har Mr. T. mött god lycka och framgång, vilket man får hoppas även i framtiden skall bliva fallet.

* * *

Martin Tufty var född i Wisconsin, U. S. A. 1916 på våren kom han till Entwistle samt har farm i närheten. Anser, att landet kring Entwistle är förstklassigt och lämpligt för den, som önskar ägna sig åt farmning. Största delen av sin tid och sitt intresse ägnar dock Mr. T. åt uppfinningar. Under årens lopp har han såväl i Förenta Staterna som i Canada tagit patent på ett flertal dylika, vilka sinnrika och alltigenom gediga konstruktioner väl bära vittne om uppfinnarens framträdande skicklighet. Bland hans senare verk märkes ett säreget men praktiskt tvättställ samt en vildjursfälla av extraordinär konstruktion, vilken trots sina enkla former tycks ha den önskvärda egenskapen att släppa in de eftertraktade pälsbärande djuren men därefter med oblidkelig säkerhet hålla fast dem. Jag tillönskar Mr. Tufty lycka på hans fortsatta verksamhet som uppfinnare samt hoppas, att även det ekonomiska utbytet av hans artiklar skall bliva tillfredsställande.

* * *

Med Entwistle som utgångspunkt begav jag mig av mot söder och sammanträffade därvid med Pete Olson som i likhet med hustrun härstammar från Härjedalen.

Respektive 1910 och 1911 emigrerade de till Canada samt togo 1914 upp "homestead" i kolonien uti Drayton Valley, cirka 25 mil söder om Entwistle. Där ha de vistats ända tills i våras, då de flyttade längre upp samt slogo sig ned i det så kallade Brightwood-distriktet, varest de inköpte 160 acres land. I Drayton Valley, sade Mr. O. trivdes de väl, och den goda jorden lämnar merendels tillräckliga skördar. Svårigheten där är dock obefintligheten av tidsenliga kommunikationer. Före krigsutbrottet var järnväg från Edmonton påtänkt att genomlöpa distriktet, men så med ens grusades alla planer i detta avseende.

Detta var orsaken till att han flyttade längre upp mot järnvägen och hoppas nu på bättre förhållanden genom ökade möjligheter beträffande erhållandet av marknadsorter för lantbruksprodukterna.

* * *

Från Entwistle medföljde jag tåget mot öster. Vid resa till Edmonton kan man använda tvenne bandels, ty några mil öster om stationen delar sig järnvägen, vars ena arm går i delvis nordostlig riktning för att efter 25 mil samanfalla med en järnväg löpande mellan Edmonton och Whitecourt. Härunder passeras stationen Alberta Beach, bekant för alla Edmontonbor såsom en mycket omtyckt sommarbadort. Alberta Beach uppnås efter 42 miles resa från Edmonton. På platsen finnes ett 200-tal byggnader samt flera restauranter, danspaviljonger, badhus m. m. Där äro idealiska badplatser endast kort väg från stationen. Fyra mil från Alberta Beach ligger Lac Ste. Anne, bekant såsom vallfärdsort för katoliker. Dess historia går tillbaka ända till 1840-talet, då en katolikpräst utsändes från St. Boniface, nära dåvarande Fort Garry (nu Winnipeg) att påbörja missionsarbete bland indianerna. Efter att hava passerat platsen för våra dagars Edmonton, byggde den utsände kyrkens representant år 1844 upp ett mindre kapell förfärdigat av stockar invid en sjö, vilken benämndes Lac Ste. Anne, och därmed kom att bliva den första kyrkliga utposten i denna del av landet.

* * *

För att återgå till Entwistle företages resa till Edmonton på lättaste sätt å C. N. R:s huvudlinje, vilken vid nyssnämnda tudelning av banorna fortsätter i rätt östlig riktning. Fem mil från Entwistle och på cirka 60 mils avstånd från Edmonton märkes stationen Magnolia, varest jag åter för några dagar sedan gjorde stopp och halt, därför en blick på distriktet kring Magnolia. Vid de första kolonisternas ankomst till platsen, härskade där ödemarkens ostörda frid. En gammal stig, mest avsedd för ryttare med packhästar, ledde där förbi mot Klippiga bergen, och än idag kan på sina ställen denna gamla sträkväg iakttagas, vilken i äldre tider användes av enstaka boende i bergsbygderna att föra vinterns fångster av hudar och skinn till marknadsplatserna vid Edmonton eller Strathcona. Senare kom stigen i bruk för järnvägsingenjörerna på deras banbrytande (bokstavligen talat!) arbete på den nya transkontinentala järnvägen.

* * *

En av de svenska nybyggarnas, Mr. N. A. Gyllander, upplevelser äro vältaliga skildringar av, huru det gick till att kolonisera nuvarande Magnolia. Född i Matfors, arbetade Mr. Gyllander under några år vid Sörfors och kom vid 43 års åldern till Canada. På hösten 1905 tog han upp "homestead" samt begav sig omedelbart västerut att söka upp platsen för sitt land och rekognosera terrängen därstädes. Svår var färden genom de obanade skogsbygdens, och djupt trängde hjulen ned i den lösa marken. Men han kom fram, och en vacker dag mot jultiden hade Mr. G. nått den plats, där han var ägare till 160 acres land. Strax vände han efter denna provtur tillbaka för att tidigt på våren nästkommande år göra sig klar att definitivt taga sitt landområde i besittning.

Färden dit företogs denna gång på ett helt säreget sätt. Mr. Gyllander lyckades nämligen i Edmonton hos en där boende norrman få tag i en liten kärra med höga järnhjul samt lastade därpå diverse livsförnödenheter jämte stekpanna och kokkärl. Denna kärra körde han hela vägen från staden, till sin blivande farm. Än i dag har han ett hjul av densamma i behåll, vilket han visade för mig. Om något skulle väl denna gamla relik få plats i ett museum uppsatt att åt eftervärlden bevara minnen från tidiga svenska kolonister. Anländ till sitt land slog sig mr. G. ned på en sten på toppen av en liten kulle samt tog en överblick av nejden. Vilka förhoppningar på framtiden hade han väl ej vid dessa tysta meditationer i denna Canadas ödemark fjärran från hemlandets strand. Han skulle röja och plöja för att på sin ålder dagar kunna sitta såsom självständig ägare på en präktig farm. Och föga lät mr. G. tiden förrinna utan träget arbete, ty tidigt och sent var han i veksamhet att nå det eftertraktade målet.

Dagen den 27 augusti 1908 framstår alltid för mr. G. såsom en betydelsefull milsten i Magnolias historia. Då var det nämligen, som första tåget syntes på den under byggnad varande Grand Trunk-järnvägen. Genom den glesa skogen i öster såg han lokomotivet skymta fram och förstod att nu hade en ny tid brutit in för platsen där ute i ödemarken.

Sedan dess har livet på farmen gått sin gilla gång. Nu på ålderns dagar kan mr. Gyllander se tillbaka på en lång verksamhet samt är nöjd med sin beskärda del. Någon skottkärra med höga stålhjul behöver han ej mera köra att skaffa material från Edmonton. Nu rusa dagligen tågen förbi beredande yttersta grad av bekvämlighet. Den gamla tiden är svunnen; en ny har trätt i dess ställe.

Mr. Gyllander har flera söner bosatta såsom farmare i Magnolia.

* * *

Då vi en stund behandlat platsen Magnolias historia och mr. Gyllanders egna upplevelser, spände han för en av sina hästar samt körde omkring i trakten att introducera mig för några av de svenska familjerna därstädes. Mitt uppe i eld, rök och damm liksom i forna dagar de svenska medeltidskrigarna funno vi då först mr. Edwin Thomeus, som dock ej var sysselsatt med krigiska bedrifter utan helt lugnt lät sin genom djupa släktleder nedärvda kärnkrafter gå lösa på ödebygden förvandlande den till odlingsbar jord. I mr. Thomeus fann jag en utomordentligt sympatisk man samt även, tror jag, en god och varm personlig vän.

Edvin Thomeus och hans fru, mrs. Gerda Thomeus född Anderson, härstamma från Gällstad i Kinds härad, Västergötland. Mr. T:s fader var framlidne prosten, doktor R. Thomeus, och mrs. T:s fader Fabian A. Anderson på Intorp. Vid unga år fattade mr. Thomeus lust till att taga den stora, vida världen i närmare skärskådande, varför han begav sig över till Amerika att där söka sin lycka. År 1905 kom han till platsen för nuvarande Magnolia, varest han tog upp "homestead" norr om stationen, där han i många år arbetat med kraft och energi. Helt nyligen sålde han sitt uppbrukade land för gott pris samt tog nya 160 acres söder om järnvägen. Här håller han nu som bäst på att lägga ytterligare arealer under plogen samt har goda förhoppningar på framtiden. Allt som oftast har mr. Thomeus varit på Sverige-besök och har en god del av sin tid vistats i Göteborg, vilken stad han väl känner till och är förtrogen med.

För den vänlighet och gästfrihet jag rönte i mr. och mrs. Thomeus' hem under min vistelse i Magnolia, vill jag uttrycka mitt förbindliga tack.

* * *

William Anderson var född 1879 i Medelpad och kom 1902 till Förenta Staterna. 1909 reste han till Canada och Magnolia samt tog upp "homestead", vilket han själv arbetat upp. Har stannat på platsen alltsedan sin första ankomst dit. Han trivs bra och tror, att Canada för jordbrukare erbjuder större möjligheter än Sverige, ehuru han dock i kärt minne bevarar sina upplevelser från hemlandet. Mrs Anderson härstammar från Stöde nära mannens födelseort. De hava 7 barn, därav är äldsta dottern sjuksköterska, bosatt i Viking, Alta.

* * *

Pete Lindström föddes 1871 i Gästrikland, och hans hustru i Gustafs socken, Dalarna. Tidigt kom mr. L. till Förenta staterna samt slog sig ner i Denver, Col., arbetande med farmning. Senare avflyttade han till Spokane, Wash., för att längre fram resa till Canada med anställning vid byggandet av Great Northern-järnvägen. Med god lust för farmning tog mr. L. upp "homestead" i Round Sandpoint, varest han stannade för ett helt kvartssekel. 1916 sålde han ut och reste till Magnolia, då han alltsedan dess varit. Här har han sammanlagt en halv sektion land samt goda och tidsenliga farmbyggnader, varjämte han vid sidan om den vanliga farmningen livligt ägnar sig åt uppfödande av får. För närvarande har han ett antal av närmare 50 stycken av dessa ullproducerande djur men tänker ytterligare införskaffa flera nya. Mr. och mrs. Lindström trivas väl i Magnolia och utföra med livligt intresse sina arbeten på farmen, ehuru de båda kunna se tillbaka på ett långt och växlingsrikt liv. Jag tillönskar dem god framgång under deras fortsatta verksamhet.

* * *

Som jag av mr. Thomeus helt plötsligt fick höra, att en närboende svensk mr. Julius Sjöblom, skulle avhålla en större fest, beslöt jag mig med min vanliga tidningsmannaaktiga oförskräckthet att inbjuda mig själv dit, varför jag i sällskap med den förre uppenbarade mig på platsen i god tid för festens avhållande.

Mr. Sjöblom visade sig vara en gladlynt och trevlig person, som hela dagen på ett utomordentligt sätt underhöll sina tacksamma gäster. Ingenting fattades på hans bord, där han själv och mrs. Sjöblom presiderade förhöjande intrycket av de väl anordnade festligheterna.

Mr. Sjöblom föddes i Svängsta, Blekinge län, och begav sig i ungdomens vår ut på böljan den blå samt seglade flerfaldiga gånger tvärs över de stora världshaven. I två decennier höll han sig till livet på gungande väg, varpå han så småningom kom till Canada och Magnolia att ägna sig åt farmning. I vanliga fall jär det väl vara svårt för en invand sjöman att vänja sig vid vandringen på det torra bland alla landkrabborna, men mr. S. grep med fart verket an att bruka sin nyförvärvade jord och har på några år arbetat sig upp till helt oberoende ställning såsom canadensisk farmare. Trots sin långa bortovaro från hemlandet talar han den mest perfekta svenska, som gärna tänkas kan, varöver han ock känner berättigad stolthet, ty, säger han, "mitt hemlands språk vill jag ej glömma," Mr. S. är därjämte förstklassig "spelman", som trakterar både dragspel och fiol. Till tonerna av hans käcka, svenska melodier svängde man om i dansen för fosterlandets väl som det heter enligt, svenskt talesätt, o. ej förrän fram på småtimmarna kunde man slita sig från det trevliga och gästfria hemmet hos mr. och mrs. Sjöblom. En dotter, Veni, avlade sistlidna vår en glänsande examen vid skola i Edmonton och är nu utbildad lärarinna. Hon har för övrigt en hel rad av oavbrutna framgångar på studievägen, varför hon är att gratulera till det intelligenta arbetet.

* * *

O. P. Pålson föddes i Härjedalen och kom 1905 till Canada. Reste direkt ut till British Columbia, varest han under vintern arbetade i skogarna kring Revelstoke. 1906 tog han upp "homestead" i Magnolia, varest han sedan dess verkat. Trivs bra samt arbetar fortfarande med de vanliga göromålen på farmen.

* * *

Otto Anderson föddes i Alvsborgs län samt kom efter diverse öden och äventyr till Canada och Magnolia, där han tog "homestead".

För någon tid sedan avled hans hustru, men barnen äro numera stora, så att de kunna hjälpa fadern med förekommande arbeten, varför väl mr. A. kan taga sig något mera lugn och ro efter de många åren av uppehållslös verksamhet till bringande av farmen i dess nuvarande tillstånd.

* * *

J. Wicklund var född i Värmland. Tidigt reste han upp till Härjedalen arbetande i skogen. 1906 emigrerade han till Canada samt tog "homestead" vid Magnolia. Detta är han fortfarande i besittning av och hänger sig åtföljs sina 70 år på nacken åt jordbrukets bedrivande. Bäst trivas han i sin hemtrevliga stuga, där han känner sig hemmastadd och föga behöver tänka på allt det jäktande livet. Mr. W. är gammal prenumerant på S. C. T. och sade sig vara synnerligen belåten med densamma.

En av distriktets mest rationella bedrivare av farmning heter Algot Vestin. Denne och hans hustru härstamma båda från Sundsvallstrakten. För 25 år sedan utvandrade han till Förenta staterna och kom 1908 från Minnesota till Canada och Stony Plain, 25 mile väster om Edmonton. Körde därifrån 55 mile med häst och släde samt slog sig ner på sitt "homestead" boende i ett tält, varför man kan förstå, att han första tiden under de kalla vinterdagarna ej hade den yppersta lyx och komfort att röra sig i. Vid denna tid lär hans kontanta tillgodohavande hava utgjort den svindlande summan av 25 cents. Ett charmant stastkapital, eller hur! Först började mr. W. att arbeta på järnvägen, men någon 8 timmas arbetsdag visste man på den tiden ej om. För $1.71 om dagen arbetade han från klockan 6 på morgonen till 7 på kvällen och hade däjämte sin farm att se till. Senare ägnade han sig mera åt brukandet av sin jord men måste fortfarande gå ut på arbete att förtjäna ihop till fullföljandet av sina planer på farmen. För närvarande är mr. Westin ägare till trenne kvartssektioner land och arrenderar dessutom ytterligare 320 acres. Hans fam gå officiellt under namn av "Sturgeon Valley Dairy Farm". Mr. W. har i 9 år varit väguppsyningsman i distriktet samt yttrade, att förmodligen inom kort goda bilvägar komma att löpa i alla riktningar underlättande kommunikationerna.

Beträffande farmningen i Magnolia nämnde mr. W., att denna framgångsfullt kan bedrivas. Havre lämnar 50—90 bushels per acre i utbyte; exceptionella skördar om 150 bushels hava t. o. m. inhöstats. Vete giver vanligen 25—40 bushels per acre, korn 35—40 bushels, under det att råg endast i mindre utsträckning odlas. Potatis kan lämna goda skördar, och jorden är i allmänhet av god beskaffenhet samt endast i undantagsfall stenbunden. Nederbörden i distriktet är merendels fullt tillräcklig möjliggörande av tillräckliga skördar, men åren 1921—22 utgjorde dock därvidlag undantag. Mr. Westin planerar under den närmaste tiden ytterligare utvidgningar av sina byggnader. Från det ursprungliga tältet och sedan den lilla "homestead'-kojan förfärdigad av timmer är verkligen utvecklingen till de nya och moderna farmhusen förundransvärd.

På den fortsatta resan österut mot Edmonton passeras den pittoreska Lake Wabamum, som är 14 mile i längd. Dess namn är av indianskt ursprung med betydelsen "spegel" tydligen hänsyftande på sjöns under aftnarna spegelblanka vatten. Lake Wabamum är sommartiden tillhållsplatsen för friluftsälskande, vilka där kunna bada och segla dagen lång.

Slutligen nådde jag på resan staden Edmonton, provinsen Albertas huvudstad, vilken skall bliva ämnet för min nästkommande artikel i denna tidning.

Skandinaviska farmhem i Alberta samt en skördescen från Magnolia, Alta.

Diamantsmugglaren.

Tom Lister satt å hotell Cecils amerikanska bar, då en elegant herre slog sig ned bredvid honom. Han fixerade honom noga ett par ögonblick, presenterade sig därpå som Montague Jefferson och frågade, om Tom inte ville göra honom sällskap vid en cocktail. Tom, som kände sig ensam och inte hade något emot att få sig en pratstund, gick in på förslaget, och snart var samtalet i full gång mellan de två männen.

— Vad för slags anställning eller verksamhet har ni för ögonblicket? frågade Jefferson efter en stund.

— För ögonblicket har jag över huvud taget icke någon anställning alls svarade Tom Lister. För fjorton dagar sedan tog jag avsked som underofficer, och nu söker jag mig en ny befattning.

— Ingen anställning? A, då kan jag kanske ge er ett uppdrag att utföra. Jag behöver en peson, som kan göra en resa till New York. Kom upp till mig på hotellet i morgon, så få vi talas vid om saken.

På utsatt tid infann sig Tom Lister följande dag hos Jefferson och en överenskommelse kom snart till stånd mellan de båda männen.

— Jag betalar er två hundra pund och fri resa mot det att ni överlämnar det här paketet till adressaten, som bor på hotell Waldorff-Astoria i New York. Går ni in på det?

Tom Lister såg an smula förbluffad och tveksam ut. Därpå lät han undfalla sig en anmärkning, om att postverket ju var fullt tillförlitligt och därtill billigare. Men Jefferson avbröt honom: "Paketet innehåller diamanter till ett värde av 20,000 pund sterling, sade han. Och de gäller att slippa betala tull för dem.

— Gott, jag åtar mig uppgiften, sade Tom Lister efter en stunds betänketid. När komma de två hundra punden att utbetalas till mig.

— Naturligtvis först sedan ni på ett tillfredsställande sätt utfört uppdraget, sade den andre. Ni måste resa med ångaren Etruria härifrån England om söndag, och när ni sedan kommer till New York, går ni direkt upp till hotellet och frågar efter mr. Cowper. När diamanterna överlämnats till honom, skall han utbetala två hundra pund till er.

— — — —

På söndagsmorgonen avhämtade Tom Lister det lilla paketet. Och här är en liten present till min kompanjon i New York — ett silveretui med några fina cigarrer av ett märke, som mr. Cowper sätter särskilt värde på, och som han inte kan få därborta, sade mr. Jefferson. Därpå togo de båda männen avsked av varandra, och snart gungade Tom Lister ute på Atlanten. Hans första åtgärd var att se sig om bland passagerarna i förhoppning om att finna trevligt ressällskap. Till sin stora tillfredsställelse fick han vid bordet bredvid sig en vacker ung dam, en äkta amerikanska, glad och meddelsam, och det dröjde inte länge, förrän Tom Lister och hon voro synnerligen goda vänner.

En kväll, då ångaren närmade sig New York, vände hon sig till honom:

— Jag har tågit med mig hem en del spetsar och andra vackra saker, som jag köpt i Europa, och jag ville gärna slippa betala tull för dem. Men jag blir nog tvungen att visa upp de där sakerna i tullen, eller vad tror ni, mr. Lister?

— Nej, så dum är ni väl inte, sade Tom. Göm dem i någon ficka.

— Det är mig alldeles omöjligt, sade den unga flickan skrattande. Jag har så många tulipliktiga saker, och jag kan verkligen inte stoppa mina koffertar i min ficka.

När ångaren närmade sig Sandy Hook, började Tom för första gången känna sig nervös. Ångaren saktade farten, en lots blev satt ombord och efter honom följde tullmännen.

Tom Lister följde sin nya bekantskap och hjälpte henne med hennes koffert, men plötsligt försvann hon i trängseln. Han sökte en stund efter henne, men då han inte vågade dröja längre, måste han gå utan att få säga farväl till henne. Han steg genast upp i en bil och körde till hotell Waldorff-Astoria.

Hr Cowper mottog honom mycket vänligt och gjorde sig underrättad om, hur resan gått.

I detsamma gick dörren upp och en dam och en herre trädde utan vidare in i rummet. Fröken Milling utbrast Tom överraskad.

— Ja — god dag igen, mr. Lister! svarade den unga damen. Därpå vände hon sig till sin förfoslagare, pekade på Tom och sade: — Där är mannen!

— Och här är smuggelgodset! svarade hennes följeslagare och tog paketet, som låg på bordet. Den här gången lyckades vi verkligen överlista er, fortfor han och vände sig med ett triumferande leende till Cowper. Det var ett gott kap — och det kommer att bli en mycket dyrbar historia för er.

Tullmännen och den unga damen avlägsnade sig därpå med diamanterna utan vidare kommentarer. Men Tom Lister stod där som slagen av blixten.

—Jag är rädd, att ni varit en smula oförsiktig sade Cowper.

— Jag gjorde hennes bekantskap ombord på ångaren, svarade Tom förrossad.

— Ja visst — hon är en av våra skickligaste detektiver och har säkerligen följt er ända från hotell Cecil i London. Regeringen spar inga utgifter, när det gäller att förse tullverket med de skickligaste detektiver... Men säg mig — han ni inte med er några cigarrer åt mig?

Tom Lister räckte honom etuiet och mr. Cowper undersökte cigarrerna med kännarmin.

— Här har ni er betalning — två hundra pund, sade han, och räckte Tom en sedelbunt.

— Vill ni verkligen betala mig? frågade Tom förbluffad. Det är mera än jag förtjänar.

— Visst inte, svarade Cowper, i det han bröt itu en av cigarrerna. Ur dess inre föll en massa blixtrande diamanter. Tom stirrade på dem som om de fallit från skyarna.

— Men paketet då? frågade han.

— Det innehöll bara slipade glasbitar, sade Cowper. Dem kan tullverket gärna behålla.

Grosshandlaren: — Nej, den där Anderson är det ingen idé att göra affärer med längre. När han köper lurar vi honom, det är sant, men när han ska till att betala, då lurar han oss.

KOL- OCH VEDAFFARER.

CANMORE BRIKETTER.
Bränsleidealet, — bättre än anthracitkol för uppvärmningsapparater, spisar och kakelugnar.
För prompt leverans av prima bränsle telefonera till 25 709.
McCRACKEN BROS.
Logan & Princess.

KOL, KOKS, VED
Den bästa kvalitet Ni kan köpa för pengar. Främsta kvalitet och betjäning.
HI—HEAT
LO—ASH
En gång kund alltid kund.
D. E. ADAMS COAL CO.
Telefon 86 394

KOL OCH VED.
Den gamla och välrenommerade firman.
J. G. HARGRAVE & Co Ltd.
Telefon 25 385 334 Main Street
Levererar prompt och tillförlitligt.

ADVOKATER.

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
Fetherstonhaugh & Co
Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

SKANDINAVER.
Vid behov av bistånd uti affärer med "gamla landet", arvsutredningar, bankaffärer m. m. hänvänd Eder till oss som hava mångårig erfarenhet uti sådana. Billiga arvoden, snabb expedition och hederligt bemötande i alla uppdrag som givas oss.
Förfrågningar besvaras mot porto.
SVENSKA LAG-BYRAN,
208 N. Wells St., Room 513,
Chicago, Ill., U. S. A.

Telefonera 24 163
MAC LEAN & MAC LEAN
Brev besvaras på svenska eller engelska.
Advokater & juridiska ombud,
305 McArthur Building,
Winnipeg, Man.

E. A. Conde, L.L. B.
Advokater, Inkasserare, etc.
202 McARTHUR BLDG.
Winnipeg, Man.

Privat tel. 35 736; Kontor 24 963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Lärare Manitoba Law School
Great West Permanent Bldg

— Under min semester var jag i Pompeji.

— NÅ?

— En besvikelse. Staden var synbarligen under reparation.

DEN GAMLA HISTORIEN.

Sylvia: — Han sade at jag var den vackaste och intressantaste flicka han någonsin råkat.

Hennes väninna: — Och du vill binda dig vid livet med en man, som från första början är osann mot dig?

DJURVÄNLIG.

På ett litet hotell ligga två resanden i två närgränsande rum. Den ene generas ej alls av de insekter, som uppträda i sängen, men den andre anställer en vild jakt på dem, så att det kan höras i rummet bredvid.

Till slut förlorar den förste, som ej kunde somna, tålamodet och ropar genom väggen:

"Var nu god och förhåll er lugn! Eljest anmäler jag er för djurskyddsföreningen."

Klara Jönson gick till en spågumma och satt i spänning och väntade att få reda på vad det stod i korten.

"Ni kommer att bli gift med en som ni älskar", sade spågumman omsider.

"Har han mörkt hår?"

"Ja."

"Heter han Georg?"

"Ja."

"Handlar han med bilar?"

"Ja."

"Har han givit mig en ring med en briljant och två pärlor?"

"Ja."

"Blir han tjugofem år i mars?"

"Alldeles riktigt."

"Tänk dej," berättade hon för en väninna, "hon spådde mig så att det slog in i allt och hon kunde berätta alla möjliga detaljer och det slog in allisammans. Är det icke underbart?"